

Rozjímanie na piatok 34. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na piatok 34. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: Ježišove
slová nás menia; Sväté písmo;
evanjelium je vždy nové.

V TENTO PIATOK, posledný v
cezročnom období, Ježiš v evanjeliu
hovorí: „Nebo a zem sa pominú, ale
moje slová sa nepominú“ (Lk 21, 33).
Hoci v tej chvíli hovoril konkrétne o
proroctve o skaze Jeruzalema, Božie
slovo pôsobí vždy, keď ho počúvame
v modlitbe, v liturgii, pri čítaní
Svätého písma... Ak mu nekladíme

odpor, premieňa nás postupne
zvnútra, nepominie bez toho, aby
niečo nezmenilo. „Pán povedal: *Buď
svetlo! A bolo svetlo*“ (Gn 1, 3),
hovorí prvé verše knihy Genezis.

Svätý Josemaría, pozorne hľadiac na
Kristov život, potvrdil, že „on má
slovo pre každého, každému otvára
svoje najsladšie pery; a učí ho,
poučuje ho, prináša mu správu o
radosti a nádeji, s tou úžasnou,
jedinečnou skutočnosťou Boha, ktorý
žije s ľuďmi. Niekedy k nim hovorí z
lodky, keď sedia na brehu; inokedy
na vrchu, aby ho počul celý zástup;
niekedy uprostred hluku hostiny, v
tichu domova, pri prechádzke medzi
obilím, pri posedení pod
olivovníkmi. Ku každému hovorí
podľa toho, čomu každý rozumie:
dáva príklady o sieťach a rybách, pre
ľudí, ktorí sa plavia po mori; o
semenách a viniči, pre tých, čo
obrábajú pôdu; domácej panej povie
o stratenej drachme; Samaritánke,

pri príležitosti vody, ktorú žena naberá pri Jakubovej studni“[1].

Pánove slová nepominú, pretože si vždy nájdú konkrétny spôsob, ako sa dostať do hĺbky každého z nás.

„Verím všetkému, čo povedal Boží Syn, nič nie je pravdivejšie ako toto slovo pravdy“, opakujeme v hymne *Adoro Te devote*, pretože Kristus sám je pravda.

.....

BOH NÁM CHCEL byť nablízku mnohými spôsobmi a jedným z nich je aj Sväté písmo. „Božie slovo nám umožňuje vidieť túto blízkosť, pretože – hovorí Deuteronómium – nie je od nás ďaleko, ale je blízko nášho srdca (porov. Dt 30, 14). Je to protilátka proti strachu, ktorý vyvoláva osamelosť tvárou v tvár životu (...). Božie slovo nám vlieva tento pokoj, ale nenecháva nás v

pokoji. Je to slovo útechy, ale aj obrátenia. *Obráťte sa*, povedal Ježiš hneď po tom, ako ohlásil Božiu blízkosť. Pretože s jeho blízkosťou sa končí čas vzdalovania sa od Boha a od druhých, končí sa čas, keď každý myslí len na seba a ide si svojou cestou. To nie je kresťanské, pretože tí, ktorí zakúšajú Božiu blízkosť, sa nemôžu vzdialiť od blížneho, nemôžu sa od neho vzdialiť ľahostajnosťou. V tomto zmysle ten, kto vytrvalo počúva Božie slovo, dostáva zdravé existenciálne zmeny: objavuje, že život nie je časom skrývania sa pred druhými a ochrany seba samého, ale príležitosťou vyjsť v ústrety druhým v mene Boha, ktorý je blízko“[2].

Čítanie Svätého písma je zároveň blízkosťou k Bohu a blízkosťou k druhým; je to čítanie, ktoré nás premieňa a približuje k ľuďom okolo nás. „Keď otvoríš sväté Evanjelium,“ radil svätý Josemaría, „mysli na to, že všetko, čo tam čítaš — o Kristových

slovách a skutkoch — máš nielenže poznať, ale to aj žiť. Všetko, čo sa tam hovorí, tam bolo kúsok po kúsku dané preto, aby si to prispôbil konkrétnym podmienkam tvojho života. — Pán nás katolíkov povolal, aby sme ho nasledovali zblízka. Vo svätom texte nájdeš Ježišov život — mal by si tam však nájsť aj svoj vlastný. Tak ako Apoštol, aj ty sa naučíš plný lásky pýtať: *Pane, čo chceš, aby som urobil? Plň Božiu vôľu*, počuješ jasne vo svojej duši. — Preto každý deň vezmi do ruky Evanjelium, čítaj ho a ži ho ako konkrétnu normu. — Tak to robili svätí“[3].

„AKO Hovorí Svätý Irenaj: *Kristus pri svojom príchode priniesol so sebou všetku novosť*. On vždy svojou novosťou dokáže obnoviť náš život a naše spoločenstvo, a aj keď sa ho

dotkli temné obdobia a slabosti Cirkvi, kresťanské posolstvo nemôže nikdy zostarnúť. Ježiš Kristus dokáže tiež prelomiť nudné schémy, v ktorých sa ho niekedy pokúšame uväzniť, a vie nás prekvapiť svojou neustálou Božou tvorivosťou. Vždy keď sa snažíme vrátiť k prameňu a obnoviť pôvodnú čerstvosť evanjelia, ukážu sa nové cesty a kreatívne metódy, rôzne vyjadrovacie formy, výrečnejšie symboly, slová naplnené obnoveným významom pre dnešný svet. Naozaj každá autentická činnosť evanjelizácie je vždy *nová*“[4].

Vo Svätom písme hovorí Duch Svätý, ten istý Tešiteľ, ktorého nám Ježiš prisľúbil poslať až do konca čias (porov. Jn 15, 26). Preto sa nám tam zjavujú tie isté pravdy, ktoré v nás vzbudzuje Boh. „Božie slovo totiž nestojí proti človeku, neumŕtvuje jeho autentické túžby, ale, naopak, osvecuje ho, očisťuje a vedie k ich naplneniu. Aké dôležité je pre našu

dobu objaviť, že len Boh odpovedá na smäd, ktorý je v srdci každého človeka“[5].

Čítanie evanjelia nás vedie novými cestami a spolu s Ježišom nás privádza k poznaniu toho, kým skutočne sme: deťmi toho istého Otca. Na tejto ceste nás sprevádza Mária. Aj keď, ako hovorí svätý Ján Pavol II. by sme si „želali viac indícií, ktoré by nám umožnili lepšie spoznať Ježišovú Matku“, máme niekoľko správ o Kristovom detstve a úryvkov, ktoré nám naznačujú, aké bolo Máriino miesto v kresťanskom spoločenstve. Nechajme sa ňou sprevádzať pri čítaní Svätého písma[6].

[1] Svätý Josemaría, *Listy* 4, bod 2.

[2] František, *Homília*, 24-I-2021.

[3] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 754.

[4] František, *Evangelii gaudium*, bod 11.

[5] Benedikt XVI, *Verbum Domini*, bod 23.

[6] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 8-XI-1995.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/piatok-34-tyzdna-vezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/piatok-34-tyzdna-vezrocnom-obdobi/) (23.03.2026)